

RYCERZOWAĆ (1) *vb impf*

e jasne.

praes 3 sg rycerzuje. ◇ [con 3 sg m by rycerzował.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Walczyć, wojować, odbywać służbę; przen; militare Mącz: [Tenże Krystus Pan rozmnaża w łasce św. krześcijańskij i dawa zmocnienie, aby człowiek rycerzował a w nadziei istyj wytrwać mógł w pracy swej przy swym własnym zbawieniu. AktaSynod I 130.]

Zwroty: »pod chorągwią [czyją] rycerzować«: Omnis iuventus sub signis Veneris militat, Wszyżká [!] młódz pod proporcem á Chorągwią boginiey Venus rycerzuye/ To yeft rádá fie młódz pętą [!] miłością/ nic niepołpolitzego młodym yako miłowác. Mącz 221b.

»pod proporcem [czyim] rycerzować«: Mącz 221b cf »pod chorągwią rycerzować«.

Synonimy: bić się, bojować, walczyć, wojować, żołdować, żołnierzować.

AĆ